

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XXI nr. 5974

4 pagini - 20 bani

Luni 30 decembrie 1963

LA ANIVERSAREA REPUBLICII

Cu satisfacția dorințelor împlinite și a roadelor bogate care au încununat munca lui însușită poporul român întâmpină cea de-a XVI-a aniversare a Republicii.

De la tribuna Marei Adunări Naționale deputații, reprezentanții oamenilor muncii de la orașe și sate, au raportat cu bucurie și mândrie că planul economiei naționale pe anul 1963 a fost îndeplinit și depășit, numeroase colective înfăptuindu-l chiar înainte de termen. Succesele obținute în anul care se încheie oglindesc dezvoltarea în continuare a potențialului economic al țării, progresul neîntrerupt pe calea dezvoltării construcției socialiste. Creșterea producției industriale în perioada 1960—1963 cu un ritm mediu anual de aproximativ 15 la sută, față de 13 la sută cât era prevăzut, precum și faptul că sporurile cele mai mari se realizează în ramurile de bază ale industriei, constituie un element caracteristic pentru avântul industriei românești.

Ca un gospodar chibzuit, poporul nostru traduce în viață cu entuziasm programul științific elaborat de partid de dezvoltare planificată a bazei tehnico-materiale a socialismului, program întemeiat pe înfăptuirea consecventă a politicii partidului nostru de industrializare, pe înzestrarea economiei naționale cu utilaj tehnic de cel mai înalt nivel, pe folosirea eficientă a resurselor materiale. Odată cu nivelul tehnic al producției, cresc și oamenii, crește calificarea acestora care minuesc cu precizie mijloacele de producție moderne de care dispune țara noastră.

„Nu există îndoială că România prosperă” afirmă într-unul din articolele sale ziaristul american Drew Pearson, care ne-a vizitat țara cu câteva luni în urmă. Ziarul austriac „Freiheit” referindu-se la progresele economiei românești sublinia printre altele: „Specialiștii occidentali consideră că industria românească în trecut ridiculizată, este cu totul remarcabilă și avertizează să nu ne ascundem după deget. Și acest avertisment nu poate fi decât confirmat de o călătorie în România”. Sînt confirmări pe care le constată toți vizitatorii care au văzut cu ochii lor realitățile de astăzi ale țării. Confirmări firești pe care le impun peisajul industrial al patriei, uzinele moderne, șantierul clocotind de activitate, linia elegantă a noilor cartiere de locuințe care înfrumusețează orașele, viața nouă a satelor collectivizate, înflorirea culturii.

Ritmul înalt al progresului economiei noastre naționale se explică în primul rînd prin faptul că poporul român este astăzi stăpîn cu adevărat pe bogățiile și resursele țării, pe care le folosește în conformitate cu interesele sale fundamentale.

Proclamația Republicii Populare Române a constituit unul din cele mai importante momente ale luptei oamenilor muncii sub conducerea partidului, pentru transformarea revoluționară a României, a însemnat cucerirea deplină a puterii de către clasa muncitoare în alianță cu masele largi ale țărănimii. Ea a deschis patriei noastre calea profundelor transformări înnoitoare, calea victoriei depline a socialismului la orașe și sate. Idealele pentru care au luptat cei nișii buni fii ai poporului — libertatea și independența patriei, dreptul celor ce muncesc de a fi singurii stăpîni ai destinelor lor — și-au găsit astfel înfăptuirea. Oamenii muncii, ale căror talente și capacități creatoare erau înăbușite și strivite de stăpînirea claselor exploatare, au dovedit că știu să conducă incomparabil mai bine decât capitaliștii și moșierii. Participarea largă a maselor de oameni ai muncii la rezolvarea treburilor obștești, la elaborarea și înfăptuirea planurilor de stat, la conducerea vieții economice și social culturale, constituie o expresie a

dezvoltării continue a democrației socialiste în țara noastră, este un izvor al forței orinduirii socialiste, a statului democrat popular.

Rezultatele remarcabile ale țării noastre în construcția socialistă, politica ei consecventă de apărare a păcii, au determinat creșterea continuă a prestigiului internațional al Republicii Populare Române. R.P. Română alături de celelalte țări socialiste, își aduce contribuția proprie, activă, la promovarea principiilor coexistenței pașnice, la rezolvarea pașnică a problemelor litigioase prin tratative duse cu răbdare și stăruință, s-a pronunțat și se pronunță pentru înțelegere și colaborare între state, pentru apropierea între popoare. Avînd convingerea că dezvoltarea largă a comerțului și în general a relațiilor economice mondiale constituie un fapt pozitiv care consolidează pe plan economic bazele coexistenței pașnice, țara noastră duce o politică de largire a schimburilor comerciale, științifice și culturale cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, pe baza principiilor egalității și avantajului reciproc.

Anul care începe, penultimul din secolul, este și anul în care poporul nostru sărbătorește împlinirea a două decenii de la eliberarea țării de sub jugul fascist. Realizările economice și social-culturale obținute pînă în prezent, reprezintă un indemn de a munci cu și mai multă rîvnă, pentru îndeplinirea sarcinilor planului de stat pe 1964, ale cărui prevederi reflectă și ele orientarea generală stabilită la Congresul al III-lea al P.M.R., de dezvoltare echilibrată, armonioasă, a întregii economii naționale. Producția industrială va fi de 1,95 ori mai mare decît în anul 1959, ceea ce arată că sarcina stabilită în planul de 6 ani de a se obține în anul 1965 o producție de 2,1 ori mai mare decît în 1959, va fi împlinită. Importanțele investiții orientate cu precădere spre marile șantiere, valorificarea superioară a resurselor naturale, eforturile crescînde pentru sporirea productivității muncii, realizarea de produse cu un înalt nivel calitativ — vor determina, în continuare, avîntul forțelor de producție. Se vor efectua importante lucrări de îmbunătățiri funciare, agricultura va fi dotată în continuare cu mijloace mecanizate și îngrășăminte minerale; se prevede o importantă sporire a veniturii naționale.

Eforturile oamenilor muncii pentru dezvoltarea economiei creează necontenit condiții pentru creșterea nivelului de trai al poporului. Amplarea fără precedent a construcției de locuințe, fondurile importante pe care statul le cheltuește pentru învățămînt, cultură, ocrotirea sănătății, sporirea salariului real al muncitorilor și funcționarilor, creșterea veniturilor țărănimii — dovedesc că puterea populară pune totul în slujba oamenilor muncii, a satisfacerii tot mai depline a nevoilor lor materiale și spirituale.

După cum aprecia Plenara C.C. al P.M.R. din 23—24 decembrie 1963, sarcinile prevăzute pentru anul 1964 sînt în deplină concordanță cu posibilitățile reale ale țării noastre, creînd premise favorabile pentru realizarea Directivei Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la planul de 6 ani. Ca și în alți ani, dezbaterea amplă a sarcinilor de plan — la care participă lucrătorii din întreprinderi, ministere, sfaturi populare — propunerile care se fac, angajamentele care se iau, contribuie la îmbunătățirea indicatorilor și la asigurarea condițiilor pentru obiectivele prevăzute. Avînd în față un plan științific fundamentat, poporul nostru își va îndrepta întreaga energie, inițiativă și elan creator pentru realizarea lui, își va consacra în continuare toate forțele cauzei mărețe a desăvîșirii construcției socialiste în scumpă noastră patrie, luptei nobile pentru triumful păcii în lume.

MANIFESTĂRI CONSACRATE CELEI DE-A 16-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

În Capitală și în țară au loc în aceste zile numeroase manifestări consacrate celei de-a 16-a aniversări a Republicii.

Duminică la Casa rațională de cultură „16 Februarie” din București a avut loc un medalion artistic cu tema „Te slăvim Republică iubită”. După conferința ținută de directorul casei de cultură, Constantin Teodorescu, a urmat un program prezentat de formații artistice de amatori.

În prezența a numeroși salariați din cadrul Direcției regionale C.F.R. Iași a vorbit despre semnificația zilei de 30 Decembrie tov. Constantin Biriță, secretar al Comitetului orașenesc P.M.R., iar la uzinele textile „Moldova” din Botoșani a luat cuvîntul tov. Emil Macri, membru al Biroului Comitetului regional Suceava al P.M.R.

Conferințe și alte manifestări consacrate aniversării Republicii, au avut loc, de asemenea, la fabrica „Proletarul” și fabrica de hîrtie și celuloză „Steaua roșie” din Bacău, uzina de țevi din Roman, fabrica de tricotate „Moldova” din Iași, ICIL Vatra Dornei, precum și la căminele culturale sătești.

La clubul sindicatelor din Deva a avut loc o seară literară, avînd ca temă mărețele înfăptuiri din anul Republicii, în regiunea Hunedoara.

Tot la Deva s-a deschis o expoziție de artă plastică. Cele aproape 100 de lucrări de grafică, pictură și desen realizate de artiști plastici amatori și profesioniști, oglindesc înfăptuirile obținute în anul Republicii, în dezvoltarea centrelor industriale ale regiunii Hunedoara. (Agerpres).

PIONIERI

Cicerone Theodorescu

Cravată roșie-i soarele-n fereastră...
E vesel anul nou ca un chilim.
Vă-ncredințăm făgăduiala noastră:
Cu voi cînd ne mîndrim, ca voi să fim!

Cînd zburătoare aripa-și ridică,
Cu drag ascultă-al puilor cîrip...
Cu ochii verzi, pădurea e-o bunică,
Pămîntul e-un bunic drăzdat la chîp;

Surîd stejari cu tîmplele-n ninsoare
De-asupra, peste-al nostru tînr crîng;
Vă-ncredințăm, ocrotitoare,
Ca niște umeri peste noi se string...

Furnal, hidrocentrală sau uzină
Ne povestesc de-al vostru apîr drum
Iar gîndul ca o creangă ni se-nclină
Spre pionierii timpului de-acum.

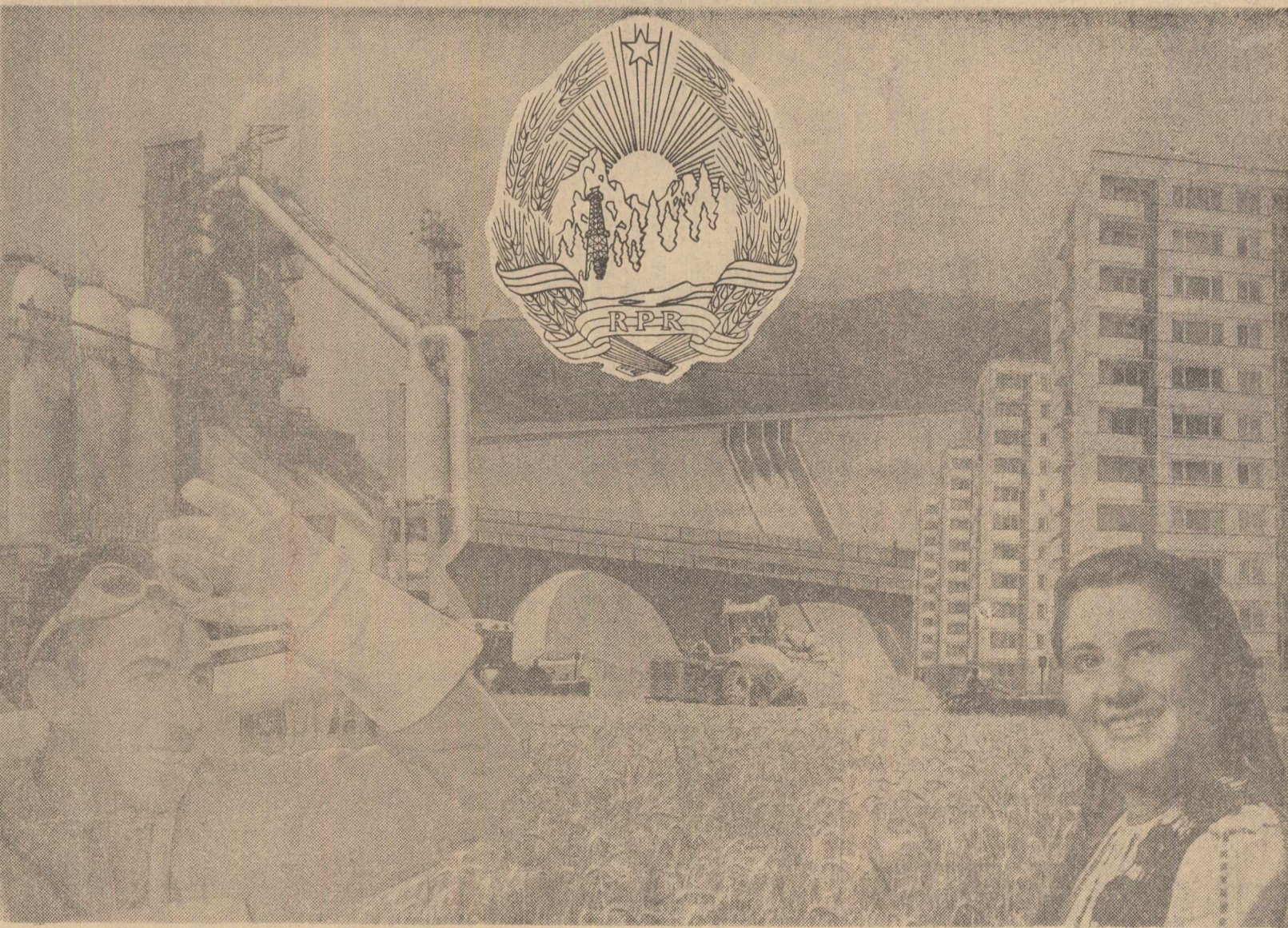
Constructorii ideii noi, puzderii,
Înfruntătorii beznei hotărîți,
Deschizătorii zării, pionierii,
Erați puțini — sînteți acum atîți.

Despre părinții noștri — așa vom spune:
„Erau martorul vremurilor de ieri,
Erau temeiul zilelor mai bune,
Erau adevărații pionieri...”

În anul din urmă, Iași s-au transformat într-un vast șantier al construcției socialiste. Aproape că nu există cartier al orașului unde să nu fi apărut semnele înnoirilor pe care le trăiesc astăzi locuitorii acestui vechi și cunoscut centru al Moldovei. Și în acest an la Iași s-au construit zeci de blocuri de locuințe ce totalizează sute și sute de apartamente. Noile construcții au reușit după cum se vede și în clișeu de mai jos care reprezintă cartierul Școlii, sa schimbe înfățișarea orașului.

Foto: NICU VASILE

Trăiască și înflorească neconținut
scumpă noastră patrie,
Republica Populară Romînă!

Fotomontaj MIHAI POPESCU

Pe meleagurile patriei

Lucia Demetrius

Scoarța calendarului vechi pe care o arunci la coș, becul pe care îl stingi pentru o secundă la miezul nopții, nu sînt o pauză, nu sînt un timp mort, nu sînt nici o încheiere măcar. În pămînt, sămînța nu cunoaște răgaz și timp morți; sub zăpadă, în anima lăutului, marea operă a încolțirii se continuă tregtat, fără odihnă. În păduri, sub scoarța lucioasă de gheață, prînsă în teacă gerului, seva urcă în trupul copacilor și încă un inel se adaugă pe mosorul trunchiului cu multe inele. În fiecare noapte, în fiecare zi, fără urmărire. În marile uzine, mașinile nu tac și șuvoiul electric nu adoarme nici o clipă. An vechi? An nou? Poate, în sensul adăugării creșterii, înfloririi. Pentru că iernii îl va urma o primăvară, o vară triumfătoare, o toamnă în care se vor culege lar roade, mai din belșug încă, pentru că vremii l s-a adăugat vreme, înțelepciunii înțelepciune, experienței încă experiență și tinereții o mai lîmpește înțelegere peste elanul ei firesc.

Cînd cugetul unei țări întregi e îndreptat înainte, încoadată, hotărît să desăvîrșescă tot ce a început și să înceapă ceea ce a visat în clipe în care încă nu era cu puțință, cînd năzuințele ei, clare ca o hartă pe care urmărești cu degetul drumul apelor și linia piscurilor, sînt împlinite pas cu pas, celui ce a văzut de aproape cînd una, cînd alta din imaginile concrete ale acestor împliniri, în stare de etapă sau de culme — și culmile, odată ajunse, lasă să se vadă dincolo de ele altele, mai înalte — îi vin în minte acum, în miez de iarnă, cele în fața cărora și-a simțit sufletul mai plin, mindrie de contemporan mai aprinsă.

De sus, de pe deal, se vedea în noaptea, în valea cuprinsă de întuneric, uzina: cuburi uriașe de lumină albă, cuburi de lumină aurie, și luminile flăcări ale robustelor furnale, și flacăra veșnică, cu care suie fără oprire și pîlpîie, cu luminează, de parcă duhul Reșitei s-ar fi intrat în ea. Un zvon uniform, un zgomot puternic, împletit din huruile și

scrișnet, un zgomot ritmat, care răsună în văi și urcă pe dealuri, vestește odată cu marea lumină, clo-cotul care umple marile hale, care dăinuie în furnale, clocotul mașinilor, încoadarea lucidă a omului și buimăta lui de oțel pur și tare, făurirea șinelor elastice și vii în curgere lor ca apele, desăvîrșirea pieselor pentru locomotive Diesel, a pieselor pentru felurite mașini. Ți se năzar de sus, de unde vezi coloși luminați și animați de o extraordinară viață, interioarele de forță, cu lumină de iad, sau cele albe ca laboratoarele, sau șerpii de foc care aleargă în sala laminatoarelor. Ți se năzar oamenii, trupurile lor arcuite de efort și măreție în arcuirea asta buimătoare. Ți se năzare imaginea Reșitei de acum cîțiva ani, de zece, de cincisprezece, și n-o mai recunoști în marile siluete de lumină și umbră care se ridică pe panoul nopții de catifea neagră. Și ți se năzare imaginea ei în viitor, aceea imagine care depășește închipuirea scriitorului așa cum realitatea ei din 1963 nu fusese întrevăzută de el în 1953, să spunem, și producția ei care va crește încă, armătură puternică și vie a trupului țării și noile cartiere albe care nu-și vor mai aduce aminte de cele vechi, pe care le vor înlocui, așa cum cele care se înalță acum, printre grădini și peluze, au uitat străzile mărunte și casele pitice care dăinuiau odată pe acolo.

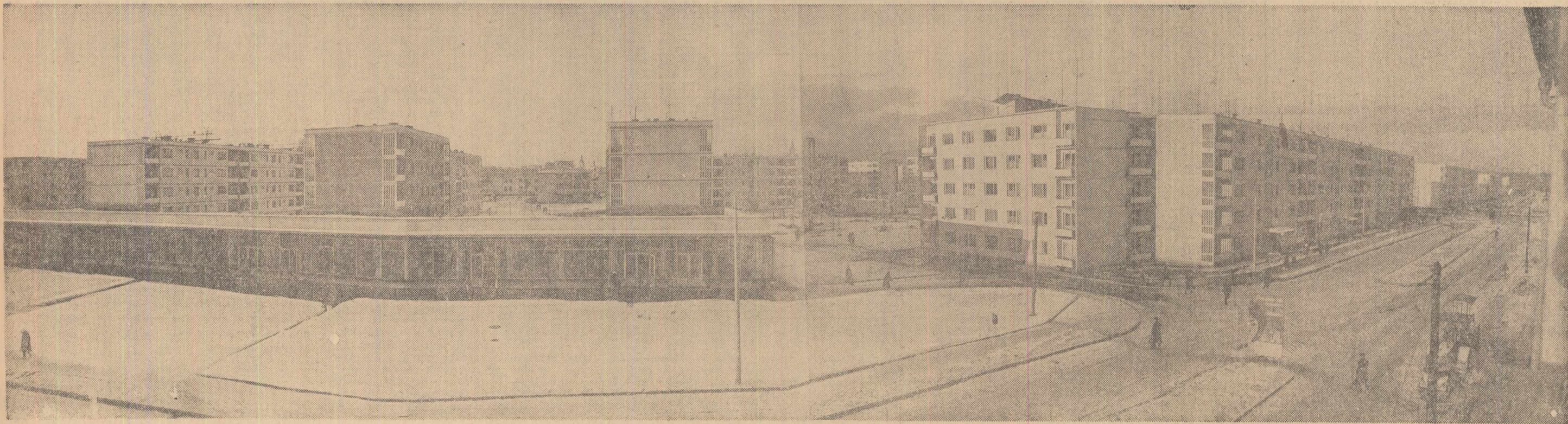
Am fost în toamna ce-a trecut pe drumuri de țară, printre largi ogoare desfășurate între Dunăre și mare, între Olt și Cibin, între Crișuri. O vară cam uscată ținuse puțin în loc marea dărnicie a pămîntului bun și în miază-zi, și la miază-noapte, bun și fertil, lucrat cu mîla, cu pricepere nouă, cu rîvnă și iubire. O mai bună primăvară o vară mai ploioasă, îi va aduce anului 1964, nădăjduim, prisosul acela pe

care oamenii îl pregătesc, pe care îl gîndesc cu iscusință, pentru care și-au unit forțele în mari, puternice gospodării colective. Din construcțiile începute sau planuite numai, hambare, grajduri, maternități și puernițe, cite, în picloare, drepte și albe, vor vedea ochii cercetători ai drumetului însetat de imagini nouă a vieții noi? Mai multe poate, mai multe decît fuseseră protecate, pentru că viața noastră se depășește pe sine. Dovada că e puternic îi dă omului puteri sporite. Adevărul zilnică a adevărului care i-a fost relevat, pe care l-a îmbrățișat, îi dă elan să cuteze, să cuprindă, să făptuiască.

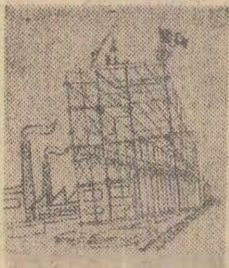
Cum va juca în anul viitor echipa teatrală a căminului cultural din Salonta? Erau acolo artiști amatori, muncitori, oameni deprinși să făurească ceva cu minile lor, în care cartea pătrunsese de cîțiva ani numai. Și în acel spectacol pe care l-am văzut acolo, exista o vibrație, un adevăr omeneșc pe care voiau să-l exprime, un firesc, care dovedea că toți acești oameni suiseră, în conștiința lor, încă o treaptă către înțelegere clară a rostului lor, către înțelegerea adîncă a vieții.

Și poate, pentru ei, cei din Salonta, și pentru cei din Ineu, și pentru cei din Topalu, sau din Avrig, vor scrie scriitorii dramaticei acele piese pline de adevăr, de viață vie și actuală, de care au nevoie, ca să se înțeleagă mai bine pe ei și căile lor, ca să se însufletească și mai aprig în munca lor minunată și mare. Vor scrie scriitorii, vor picta pictorii, vor compune muzicienii.

Toate se leagă între ele și toate se împletesc. În această strînsă tovarășie a constructorilor, a creatorilor de tot felul, nimeni nu are dreptul să stea pe loc, și nimeni nu poate sta locului, dacă privește în jurul lui cu ochii deschși, cu sufletul receptiv. 1964 crește din '63 ca un copac cu rădăcini multiple și tari, cu trunchi robust, cu ramuri puternice și revărsat și toate, rădăcini, temelii, rămuriș, se întind, se înalță, se fortifică, fără sfîrșit.

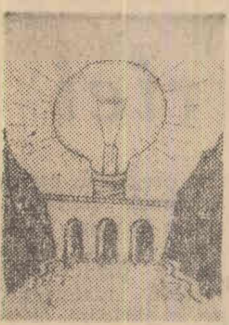
CONSTRUCTORI PE MARI SANTIERE

Constructor! Iată un cuvânt cu rezonanță profundă și cu sens de simbol pentru drumul ascendent, de fiecare zi, al Republicii noastre. Un cuvânt ce sugerează larg, frumusețea robustă a curajului și priceperii oamenilor, a energiei lor creatoare!

Urșă cetate de la Bicăz, impunătoare complexe chimice și petrochimice înălțate în ultimii ani pe loc gol, din temelie, la Săvinești, Roznov, Govora, Onești sau Brazi, marile combinate din Suceava, Tg. Jiu, Brăila sînt numai cîteva dintre creațiile majore ale constructorilor.

Cu un fior de mîndrie și emoție își amintesc fiecare din ei: „Acolo am lucrat și eu!” Acolo, adică pe marile șantiere din Moldova, de pe malul Dunării, ori la semețele furnale din Reșița și Hunedoara.

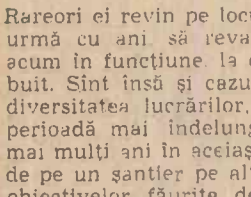
Cu un an în urmă, tot iarna, la Cheile Argeșului înveșmîntate în manta albă de zăpadă, constructorii duceau o luptă înverșunată cu neclintirea dirză a munților. Explosiile hăleau cu ecuri prelungi pînă departe, urmate de prăvălirea cofurilor masive ale stîncilor. Pe o pantă abruptă aproape verticală, constructorii din brîlă, transformați în alpinști, suiau metru cu metru piesele grele ale macaralelor pînă sus, pe umărul tare al muntelui.

A trecut numai un an și peisajul în aceste locuri sălbatice, e cu desăvîrșire altul. Cele două creste — Ghitu și Frunți — au fost legate prin cabluri rezistente pe care benele au alunecat de zeci și sute de ori, coborînd în vatra barajului cu înălțimea lor de beton. La o altitudine de mai bine de 800 de metri, șoseaua largă tăiată în piatră, duce la impresionanta construcție a fabricii de ciment. Tabloul, de o măreție severă poartă la tot pasul, amprenta eroismului constructorilor.

Ferencz Barta, șeful renumitei brigăzi de dulgheri, a înfipt cu vreau în urmă primul țîrșu la Căpățîni, acolo de unde începea coborîșul în inima muntelui. Săparea și armarea drumului în adîncurile pe unde nu pătrundeau decît suveile subțiri de apă, a fost grea, anevoioasă. Acum „colivia” metalică face curse în sus și-n jos cu o nestîngherită sprinteneală. Printr-o galerie boltită drumul duce apoi, la sute de metri sub pămînt, în vasta încăpere săpată în stîncă, unde vor fi montate turbinele centrale. Aici iureșul dirijat al apelor se va prefăce anual în 400 milioane kWh. Ca să grăbească înfiptura lucrărilor brigada lui Traian Trîmbuș, încercat constructor de la hidrocentrala Bicăz (cu frății și veri, în total 9 Trîmbuși și cu alți țovărăși de-al lor), dăltuiesc mai departe cu migală și pricepere pereții tari și îndărînciți de piatră. Dulgherul Ferencz Barta, cu oamenii lui confecționează în același ritm cofrajele pentru betonare. Sala centralei subterane — viitorul palat al luminii își încheagă tot mai limpede conturul liniilor din proiect.

La Rotunda, brigăzile lui Pavel Otet și Tudor Moraru continuă cu aceeași dirigență asaltul adîncurilor pregătindu-se pentru stringerea țovărășească a minilor lui Haralambie Robu sau Dumitru Flutur de la galeria de fugă, cu care trebuie să se înfișeze într-o zi apropiată.

Peste șantierul hidrocentraliei „16 Februarie” (întins pe 25 de km) iarna a coborît cu fulgii ușori și albi de nea. Totul pare învaluit de liniște, de nemiscare. Dacă țîi-ai lipi însă urechea de pămînt în auz ar năvăli clocoțitul tumultuos al muncii oamenilor, ce sapă în adînc galeriile largi, desăvîrșind cu fiecare zi mai mult, îndrăzneț construcție de pe Argeș.

Prin natura muncii lor constructorii părăsesc îndată lucrarea pe care au executat-o, plecînd de obicei pe alte șantiere unde noi proiecte îndrăznite le vor pune la încercare priceperea, le vor solicita hotărîre și abnegație.

Rareori ei revin pe locurile unde au construit în urmă cu ani să revadă obiectivele industriale acum în funcțiune, la execuția cărora au contribuit. Sînt însă și cazuri cînd prin amplexarea și diversitatea lucrărilor, adeseori eșalonate pe o perioadă mai îndelungată, constructorii rămîn mai mulți ani în aceeași localitate, unde deși trec de pe un șantier pe altul, sînt totuși în preajma obiectivelor făurite de ei anterior.

Așa se întîmplă la Reșița unde în cadrul planului de dezvoltare a puternicului centru siderurgic și producător de mașini, constructorii au dat în funcțiune în ultimii ani cupatoare de oțel și furnale de mare capacitate, moderne hale industriale. Despre acești constructori se poate spune fără a greși că au devenit reșiteni. Fierii sau vîrșnici, cînd trec spre casă, sau se îndreaptă spre lucru, ei nu uită să-și arunce o privire spre oțelăria Siemens-Martin sau spre cele două furnale de câte 700 m.c. fiecare, la înălțarea cărora cei mai mulți dintre ei și-au adus partea lor de contribuție, de efort. Zidarii sau sudorii, montorii sau șamotorii, electricienii sau betonistii, cînd

trec prin preajma agregatelor ce nu demult le-au executat, încearcă un puternic sentiment de mîndrie, rememorînd nu odată zilele de încordare cînd au avut de rezolvat situații dificile, sau cînd au înfruntat vîntul tăios și gerul aspru al iernii. Se îndreaptă cu pași grăbiți spre șantierele lor de astăzi, unde alte obiective importante sînt în plină construcție, amintindu-și adeseori cu satisfacție de lucrările duse cu bine la capăt, de nu puținele soluții ingenioase care puse în aplicare i-au ajutat ca de fiecare dată să scurteze termenele de dare în funcțiune.

Nu este cred nici o mirare că îndrăgim aceste obiective la care am lucrat, că uneori în clipe de răgaz nu ne sîturăm să le privim. Dar asta nu-i tot. Astfel de lucrări nu oferă numai mînturii foarte certe a ceea ce sînt astăzi constructorii în stare să facă, ci au constituit în același timp pentru cei mai mulți dintre noi adevărate școli, care odată absolvite ne-au pus la îndemînă valoroase certificate de calificare. Ea mai mult. Experiența ne-a mai învățat să privim cu ochi critici tot ce am făcut pînă acum. Și asta nu-i deloc rău. Ne aducem de pildă, aminte că la un anume obiectiv industrial, s-a folosit un sistem de montaj ce atunci părea cel mai rațional. După atîtea și atîtea lucrări similare executate între timp, ne-am dat seama că procedeul mai lăsa totuși de dorit, iar propunerea făcută acum de un țovărăș de muncă sînt totmai bine venite pentru perfecționarea lui.

Omul care ne împărțea de curînd în cadrul unei discuții aceste gânduri este unul din nenumărații lucrători ai întreprinderii de construcții metalurgice și montaje din Reșița, actualmente maestrul la un important obiectiv industrial ce se ridică în orașul de pe malul Birzavei. De fapt Petru Tîrbu a devenit maestrul numai pe acest șantier. Dacă tatăl său a lucrat totă viața în marea combinat, iar un frate este forțat tot aici la Reșița, Petru Tîrbu s-a hotărît pentru meseria de constructor. Nu din originalitate față de restul membrilor familiei, ci pentru că șchelele șantiereilor l-au atras din tindeana.

Ceea ce spunem înainte — și-a continuat maestrul Petru Tîrbu ideea — se poate vedea foarte bine pe șantierul unde ne aflăm. După cîte se pot constata, construcția halei este terminată. Dar nu a lipsit mult ca să întîrzie lucrarea. Cînd totuși era aproape gata și mai erau de ridicat și montat numai luminatoarele, ne-am dat seama că numai cu macarau pe șenile ce o aveam la dispoziție nu vom putea face față. Ne-am gândit rău înfiș să prelungim bratul macaralei, dar totuși era prea riscant. Am imaginat atunci un sistem de funicular cu care să ridicăm la înălțimea cerută — 31 metri — tronsoanele metalice ale luminatoarelor în greutate de cîte 1.000-1.500 kg. Ing. Ștefan Gîndri a făcut calculele, iar pe baza lor noi am executat funicularul. Catona, Hoarcă, Dușca și toți ceilalți montori au lucrat după noul sistem de parcă aveau aripi. Nu cred că acum 8 ani, cînd eram la primul meu șantier, la reconstrucția oțelăriei, aș fi putut concepe un astfel de funicular care deși foarte simplu ne-a scos din încurcătură obținînd și un avans față de grafice. De aceea spunem că...

De felul cum se răspîndește experiența acumulată pînă acum, cum se materializează zi de zi în alte soluții ingenioase ale constructorilor, am putut afla și din cele relatate pe același mare șantier de către maestrul Sandu Mircea.

Vara aceasta, cînd oamenii noștri au fost în schimb de experiență la constructorii hunedoreni, au fost foarte impresionanți de cele văzute acolo în legătură cu folosirea cofrajelor gîsante la construcția coșurilor de fum. Reințorii acasă, ei au trecut imediat la efectuarea pregătirilor necesare pentru aplicarea aceluiași sistem. Fiind constructori experimentați, ei nu s-au mulțumit însă să „copieze” pur și simplu metoda învățată la Hunedoara, ci i-au adus o serie de perfecționări. Ei au înlocuit de pildă, bobul pentru ridicat materiale cu o cupă metalică acționată de un troliu mecanic, sistem mult mai economic. Primul coș de fum de 80 de metri, ridicat în luna septembrie cu ajutorul cofrajelor gîsante, a durat astfel numai 27 zile, obținîndu-se o înălțare medie de aproape 3 metri pe zi.

Văd că este gata și cel de-al doilea coș. — Da, a fost terminat zilele trecute. De data aceasta brigada complexă care a executat lucrarea a întrecut rezultatele dobîndite la primul coș, perfecționîndu-și în continuare munca. În plus, a avut de făcut față unor mari greutăți cauzate de timpul nefavorabil.

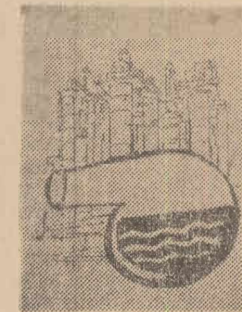
Intr-adevăr pe graficul lucrărilor, prins pe un perete al cabinei maistrilor unde ne aflăm se văd cîteva însemnări în dreptul cotei 67,25 cîneva a scris vînt, iar la cota 77,50, îngheț. Doar două cuvinte, în fapt acestea au însemnat o zi și o noapte de vînt puternic, măsuri speciale pentru siguranța lucrării, pentru protejarea oame-

nilor și a betonului ce se turna la mare înălțime, o luptă îndrăgănită cu natura deslăntită. Și totuși înălțarea celui de-al doilea coș de fum s-a terminat la capătul zilei a 25-a! Lăcătușul Ion Robu, betonistul Gh. Boca, dulgherul Ioan Slăvoacă, maistrul A. Clepacsek și toți ceilalți membri ai brigăzii complexe, autoarea acestor lucrări, au și trecut la executarea altor obiective.

Alte fapte, alte date vin să sublinieze priceperea constructorilor, dar și dirigența lor în lupta cu natura.

Încă din luna mai, cînd am început lucrările de indiguire a Bistrei — ne povestește Constantin Dobrescu, constructor pe șantierele Reșiței de mai bine de 17 ani — am simțit puterea apelor acestui rîu, inofensiv la prima vedere. Prin iulie din nou ne-a provocat multe greutăți. Iar acum recent, primejdia a fost și mai mare...

Era într-o duminică Cu o zi înainte, dulgherii din echipa lui Constantin Dobrescu și-au întins cofrajele pe aproape 300 metri, pregătind totul pentru ca luni în zori betonistii să poată turna din plin. Pe seară, a început să plouă virtos, umflînd din nou apele Bistrei. Dobrescu nu a mai avut liniște acasă. Cînd a ajuns pe șantier, și-a dat seama că pierderea lucrării era iminentă dacă nu se acționa grabnic. Dar singur ce să facă? Băieții erau desigur care încotro. Doar era duminică seară. A alergat totuși în oraș și a început să-l caute. Pe Căragel, Cergo, Cucu și Costea l-a găsit la cinema. Hodgea era la restaurant, Coton se odihnea acasă. Hodgea exersa la saxofon. Pînă la urmă a strîns aproape toată brigada și au alergat într-un suflet pe șantier. Acolo s-au împărțit în trei grupe și cu felinare în mîini au început demontarea cofrajelor amenințate de ape. În zori, cînd a stat ploaia, totul era salvat. Și-au schimbat hainele ude, au mai răsuflat puțin și din nou la treabă. Nivelul Bistrei începea să scadă. Cofrajele trebuiau montate la loc. Betonistii așteptau să înceapă turnarea zidurilor care să înfrîngă odată pentru totdeauna împotriva Bistrei.

În deschizătura viitoarei usi a halei, stau alături doi tineri, plîmbinduri și privileji pe dealtăria metalică a pereților înalți de peste 30 de metri.

— Ei, țovărășe inginer, ne-am cam terminat treburile și pe-aici.

Silviu Mistode își desprinde din jurul mijlocului centura de siguranță și iar cercetează cu ochii fiecare colțșor al interiorului. Echipa de montori condusă de Mihai Marin — din care face și el parte — a montat aici la fabrica de oxigen peste 4.500 m² de tîmplărie metalică. Și ritmul? El da, despre ritm s-ar cuveni pomenite, cîteva cuvinte măcar: Angajamentul echipei prevedea ca pînă la 15 decembrie să se încheie hala, complet.

Oare n-am fost cam nechibzuți cînd ne-am prins să facem o treabă atît de grea? — și-a încrecat Mihai Marin oamănii.

Șeful tîrului, tîrului inginer Gh. Ilea se arătă și el vag neliniștit. După un sfat al tuturor membrilor echipei, ideea comună a fost pusă în practică: s-au asamblat la sol cîte cîine ferestre metalice, ridicate pe urmă cu un troliu la înălțimea cîvenită. Economia de timp cîstîgată a făcut posibilă îndeplinirea cu cîinste a angajamentului lînt-un capăt al halei brigada lui Ion Roșca și a început montarea primelor utilaje din coloana de separare a aerului.

În hala de compresie a fabricii de amoniac, N. Croitoru a fost prins într-un cerc viu de oam-

ni. Să ne trăiești o mie de ani! au izbucnit învîlmășite urările țovărășilor săi. N. Croitoru nu-și serba în ziua aceea onomastica. Ieșise tocmai de la examenul școlii de ridicare a calificării. Deși montor de înaltă precizie, încercat pe mari șantiere ale industriei chimice, cursurile absolvite recent i-au dat un spor de cunoștințe prețioase pentru măiestria lui profesională. Și N. Croitoru nu e un caz aparte; pe șantierul marelui combinat chimic de la Craiova, numai în ultimii doi ani au fost calificați ori și-au ridicat calificarea aproape 1.000 de constructori de diverse meserii.

Și la această fabrică, datorită gradului înalt de mecanizare și industrializare, la care se adaugă priceperea și entuziasmul oamenilor, durata construcției propriu-zise a fost mult scurtată. În martie 1962 abia au început aici săpăturile, iar în noiembrie 1963 podul rulant a și început să coboare pe fundațiile de beton piesele grele ale compresoarelor, care se înșiră tot mai des pe lungimea halei.

Maistrul comunist Ilie Cuconu zîmbește reținut, cum îi e firea, dar din vorbele lui răzbate mîndria și satisfacția proprie oricărui om ce-a dus pînă la capăt un lucru de mare însemnătate:

— Pe mulți dintre constructorii ce-au ridicat fabrica de amoniac nu-i veți putea întîlni acum la lotul acesta. Si-au mutat „frontul” și Virgil Vieru cu echipa lui, care au preturnat stîlpii de beton ai halei, și dulgherul Carol Covaci și montorii din echipa condusă de Mihai Marin (cel pe care l-am întîlnit la fabrica de oxigen). În schimb puteți vedea tot ce-au făcut ei aici. Muncă lor s-ar putea sintetiza în cei 18.000 m.c. turnați ziua și noaptea în diverse forme, în cele 370 tone construcție metalică și 1.200 tone fier-beton, ce pot alcătui un fir întins pe 300 de kilometri. Nici la semețele turnuri de granulare (49 m. înălțime) ce s-au ridicat „văzînd cu ochii”, grație folosirii cofrajului gîsant, n-am mai aflat pe nimeni dintre principalii lor creatori: maistrul Ion Popescu și Gh. Gherghina fierar-betonist Nicolae Firuș sau dulgherul Ion Băluțoiu.

Peste un an-doi-trei, numărul constructorilor de pe acest mare șantier va scăde tot mai mult pînă cînd cele 14 fabrici ale Combinatului chimic din Craiova, vor transforma gazele naturale în îngrășăminte pentru ogoare (300.000 tone azotat de amoniu — anual) și alte multe produse valoroase pentru industria noastră chimică.

Luînd drumul altor mari șantiere ale țării, constructorii vor lăsa și la Craiova, urme temelnice...

În biroul șefului de șantier, sîntem la începutul martorilor anonimi ai unor dialoguri însușite.

— Nea Dumitrescule, ești sigur că ai să te poți ține după țovărășul Epure?

— Nici vorbă că pot, țovărășe inginer.

— Și-o să fie gata planșeul peste cota 0 la cherestea folioasă, exact cînd ziceți?

Cel doi îl privesc pe inginer cu o expresie elocventă de mustrare și cum i-ar reproșa: „Se poate să vă îndoiți? Nu ne cunoașteți, poate?”

— Bine, bine, se grăbește șeful șantierului să-și repare gresala. Bineînțeles că vă cred. Mă gîndeam totuși că pe vremea asta... E iarnă în toată legea... Mult de lucru... Și să asigurăm un asemenea ritm, tocmai acum. În sfîrșit, lertămă, n-am pus la îndoială nici o clipă cuvîntul dv. Deci, dați-i bătaie și succes!

Toți cei de față se înșeninează ca și cum treaba despre care vorbeau e și încheiată. De fapt, după cum aveam să aflăm cîteva minute mai tîrziu, dacă cei doi șefi de brigadă — fierar-betonistul Vasile Dumitrescu și dulgherul Nicolae Epure — au zis: „se face”, înseamnă că așa e, fără pic de dubiu.

Cel din urmă ne este prezentat Nicolae Epure. Îi primim chipul oacheș și ochii neastîmpărați odată și încă odată. El suride abia ghicit și-n cele din urmă se hotărăște să ne risipească nedumerirea: — Da, eu sînt nu vi se pare. În 1959 ne-am întîlnit pe șantierul combinatului de industrializare a lemnului de la Tg. Jiu. Am fost pe-atunci, cum se spune, eroul dv. negativ... Ne amintim bine, dulgherul Nicolae Epure a juncat proverbia pentru risipa de material lemnos, folosit la confecționarea cofrajelor. S-au scurs de-atunci, aproape patru ani și încă-i acum pe același om, șef de brigadă, unul dintre meseriașii de nădejde ai șantierului.

Aci, la Combinatul de industrializare a lemnului din Pitești, fabricile de mobilă, placaj și P.F.L. (intrate în funcțiune) cuprind și o parte însemnată din energia creatoare a brigăzii condusă de Nicolae Epure.

Construcțiile impunătoare ale viitorului combinat, cu linii arhitectonice moderne și o plastică atrăgătoare, se confruntă și vestesc perspectivele fabricilor aflate încă în construcție.

Intrat în funcțiune la întreaga lui capacitate, pe porțile combinatului vor porni în fiecare an 15.000 garnituri de mobilă, 18.000 m.p. placaj, 35.000 tone plăci fibro-lemnose, 240.000 m.p. bînale, circa 250.000 m.p. pichete, zeci de mii metri cubi de cherestea folioasă și rășinoasă.

Azot, fosfor, potasiu. Trei elemente fertilizante oferite dintr-odată pămîntului în același îngrășămint compus și granulat. 400.000 tone în fiecare an încărcate în trenuri, vapoare sau autocamioane. Vor porni de aici, de pe malul Dunării, spre cîmpurile Bărăganului și ale altor regiuni ale țării pentru a le face mai roditoare, mai mînoase.

Deocamdată avem în față un vast șantier. Este cel mai tînar vîlstar al industriei noastre chimice: combinatul de îngrășăminte chimice de la Turnu Măgurele. La numai un an de la începerea lucrărilor prin atacul deslăntit împotriva bălților, pe aceste locuri prind acum contur hale industriale și moderne instalații înălțate pe verticală. Acestea sînt ritmurile anilor noștri, acestea sînt proporțiile lucrărilor inițiate de partid în țara noastră. Au venit și le înfruntă constructorii încercați cărora li s-au adăugat nemurări oameni din împrejurimi, domnici să pună umărul la înflorirea economică a regiunii lor, hotărîți să dobîndească o calificare înaltă pentru a se face cîi mai folositori.

Unii au venit să dea numai o mîin de ajutor la începerea lucrărilor, dar s-au îndrăgostit de șantier și-au rămas în continuare. Albert Stoi, la 56 de ani ai lui nu se mai gîndește să lucreze pe un șantier. Și totuși a rămas. La sfîrșitul anului trecut a venit la Turnu Măgurele pentru vreo două săptămîni. Era necesar ca un om priceput să organizeze turnarea pilotilor, a miilor de piloți ce urmau să fie băuți pentru consolidarea terenului de pe malul Dunării. Și cine putea face mai bine acest lucru decît experimentatul maistrul Albert Stoi, de atîția ani conducător de linie tehnologică la întreprinderea de prefabricate și elemente de construcții din Brașov. A revenit pe șantierul combinatului în ianuarie 1963, pentru definitivarea unor ultime probleme organizatorice, dar nu s-a mai putut despărți de viitorarea construcției ce începeuse. I-a îndrăgît pe oamenii alături de care lucra și îi înșiră arta turnării prefabricatelor din beton, a îndrăgît șantierul cu frîmintările lui de zi și noapte.

Astăzi maestrul Albert Stoi conduce lotul nr. 6 al marelui șantier — atelierul de prefabricate — și este mai tînar și mai mulțumit ca orînd. Este fericit că a pus la punct producția de prefabricate necesară construcției că a biruit rutina unor „experți” neavizați care nu credeau în posibilitatea turnării la fața locului a pilotilor vibrați, că este autorul primei inovații de pe șantier. Dar cea mai mare satisfacție îi dau încercatul maistru din Brașov oamenii alături de care lucrează, oamenii cărora le-a înșuflet dragostea de meserie, pasiune și mai ales cărora în mod sistematic le-a predat de la A la Z noțiunile noiilor lor profesioni. Căci nici unul dintre cei cu care lucrează acum în atelier, nu s-au mai ocupat vreodată de prefabricate.

Pe Stan Peța îl cunoșcuse la puțină vreme după ce venise pe șantier din comuna sa cu nume anacronic azi — Flămînda. Lucra la săpături. Maistrul Stoi nu l-a fost însă greu să descopere în acest om dorință de învățătură, interes pentru domeniul noi, să cultive și să dezvolte aceste calități native. Acum Stan Peța este șef de echipă la prefabricate și mai are doar o lună pînă la absolvirea școlii de calificare. Dar aproape că nu a fost seară în care după terminarea cursurilor să nu se abată cu bicicleta pînă la atelier să vadă cum mai merg treburile.

Și Constantin Sîngă a devenit un bun dulgher de tipare pentru prefabricate, și Tudor Stavarache un manipulant neîntrecut, și Marin Musuroi betonist de mina întâi, și Tudor Lîncu fierar-forjor calificat... Alături de oameni ca maestrul Albert Stoi și de mulți alții ca el, pe șantierul de la Turnu Măgurele cresc constructori de nădejde, se ridică un puternic combinat chimic, mîndrie a industriei noastre socialiste.

...De la prima linie trasă cu mîglă pe foita de calc, pînă la cea dintîi bătaie a motoarelor în halele cuprinzătoare, proiectanți, ingineri, maistri, dulgheri, betonisti și montori, toți cei care se numesc într-un cuvînt constructori, împlineesc cu pasiune fierbinte sarcinile de mare răspundere încredințate lor de către partid.

Constructor pe marile șantiere ale socialismului: un subiect vrednic de cîntat în cele mai avîntate poeme!

VIORICA CIORBAGIU
TUDOR GHEORGHIU

Pe șantierul marelui Combinat de îngrășăminte chimice de la Tr. Măgurele am întîlnit și vechi cunoștințe. Printre aceștia sînt și membrii echipei de montori condusă de Dumitru Cloban, echipă care ani la rînd a lucrat la numeroase obiective industriale de la Combinatul siderurgic din Hunedoara. În clișeu: O parte din membrii acestei echipe (de la stînga la dreapta) P. Mitroi, Gh. Mitroi, Dumitru Cloban și Ion Stoi.

Evenimentele din Cipru

NICOSIA 29 (Agerpres). — Duncan Sandys, secretar de Stat pentru relațiile cu Commonwealth-ul și pentru coloniile, care a sosit sâmbătă în Cipru, a declarat reprezentanților presei că intenționează să cunoască situația la fața locului și să recomande măsuri concrete pentru înăbușirea unor greutăți în folosirea forțelor armate engleze, grecești și turcești, care se află pe insulă, pentru „închiderea focului și restabilirea ordinii în Cipru”. El nu a răspuns însă la întrebările care cereau să se precizeze în ce constau aceste greutăți și cât timp intenționează forțele armate engleze să staționeze în Cipru pentru a-și îndeplini misiunea ce le-a fost încredințată.

Sâmbătă, D. Sandys s-a întâlnit cu președintele Ciprului, Makarios, și cu vicepreședintele Kucuk.

După întrevederea sa cu Sandys, arhiepiscopul Makarios a declarat că au fost discutate problemele puse de actuala situație din Cipru, în deosebi măsurile legate de încetarea focului și restabilirea unei situații normale în insulă. El a declarat că ministrul britanic nu a făcut deocamdată nici o sugestie în această privință.

După cum transmit agențiile de presă, duminică la Nicosia au fost reluate schimburile de focuri între ciproții de origine greacă și cei de origine turcă. Luptele au început în cartierul Pallouriotissa, o suburbie a Nicosiei, extinzându-se apoi asupra întregului oraș. Agenția Reuter a anunțat că străzile capitalei ciproite sînt din nou pustii, iar zările de astăzi nu au apărut.

Între timp, după cum se relatează din Nicosia, ca urmare a consultărilor dintre Duncan Sandys, ministrul de stat britanic pentru relațiile cu Commonwealth-ul și pentru coloniile, a fost creat un comitet de legătură

vință, dar că va mai avea și alte întrevederi cu el.

Agencia Associated Press anunță că în Cipru se mai menținează sporadic schimbul de focuri care au făcut victime atât din rândurile populației grecești cît și ale celei turce.

Cartierul grec din Nicosia este înconjurat de unități ale contingentului turc, care nu au dat ascultare ordinelor comandantului britanic al trupelor britanice, grecești și turcești din Cipru, de a se retrage în cazărmi. Unitățile grecești care s-au retras, au fost înlocuite de unități britanice. Cartierul grec din Nicosia, relatează U.P.I., este complet izolat.

Comitetul Central al Partidului progresist al oamenilor muncii din Cipru (AKEL) a adresat secretarului general al O.N.U. o telegramă în care cere Consiliului de Securitate să adopte măsuri concrete pentru apărarea independenței Ciprului.

Un reprezentant al forțelor militare aeriene engleze a declarat sâmbătă că în Cipru au fost trimise noi subunități ale trupelor engleze. În ultimele trei zile au fost dislocați în Cipru pe calea aerului 750 soldați englezi.

Indonezia

Legi noi cu privire la statutul companiilor petroliere străine

DJAKARTA 29 (Agerpres). — După cum se anunță din Djakarta, președintele Indoneziei, Sukarno, a semnat două legi referitoare la statutul vitor al companiilor petroliere străine care operează în Indonezia.

Potrivit prevederilor acestor legi, societățile petroliere străine din Indonezia devin furnizoare întreprinderilor petroliere de stat indoneziane. Legislația adoptată prevede, de asemenea, dreptul statului de a naționaliza rafinăriile și rețeaua de desfacere aparținând companiilor petroliere străine.

Ninsori abundente în Japonia

TOKIO 29 (Agerpres). — Asupra Japoniei s-au abătut ninsori abundente însoțite de o scădere accentuată a temperaturii. În numeroase localități, temperaturile au scăzut sub minus 10 grade C.

În nordul Japoniei, precum și pe coasta de vest s-au produs înzăpeziri care au afectat traficul feroviar și rutier. După cum transmite agenția U.P.I., numeroase trenuri au fost anulate, iar ieșirea vaselor în larg a fost oprită datorită scăderii vizibilității. Se relatează, de asemenea, că numeroase aerodromuri au fost închise.

Criza partidului socialist italian

Correspondență din Roma

Camera deputaților și senatul italian și-au dat votul de încredere cabinetului prezidat de d-l Aldo Moro. 40 de deputați și senatori socialiști n-au vrut să voteze pentru guvern și au părăsit respectivele adunări, după ce au declarat că nu pot să aprobe programul noului guvern.

Conducerea „autonomistă” a partidului socialist italian, care face parte din guvernul de „centru stînga”, i-a deferit „rebeli” consiliului de disciplină, care și-a dat verdicțul: suspendarea pe timp de o săptămână a membrilor care au părăsit sesiunile parlamentare aparținînd aripii de stînga socialistă care refuză să apară în fața juriului și reclamă o confruntare politică și nu una juridică. Ei cer să fie judecați de congresul partidului și nu de un „tribunal”.

Din cei 11 membri care constituie consiliul de disciplină, numai șase au votat pentru suspendare, patru s-au abținut și unul a votat împotriva. Aripa stînga socialistă (care reprezintă 40 la sută din numărul

membrilor partidului) a respins această măsură disciplinară; ea cere reunirea unui congres extraordinar al partidului și a convocat o conferință națională pe data de 12 ianuarie 1964.

Divergențele din rîndul partidului socialist italian au fost agravate de faptul că d-l Moro a declarat că partidul socialist italian a înregistrat „primii pași spre democrație”, provocînd prin aceasta o serioasă nemulțumire chiar în rîndul prietenilor d-lui Nenni, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Această opinie de captare a aripii drepte a partidului socialist italian a fost subliniată în mod stînga și de social-democratul Saragat, care într-un interviu acordat cotidianului francez „Le Populaire”, a afirmat că „partidul socialist italian, după ce s-a menținut multă vreme pe poziții neutraliste, acceptă azi alianța atlantică”.

D-l Saragat și-a exprimat de asemenea optimismul său în ceea ce privește posibilitatea fuziunii unei părți a partidului socialist italian cu partidul social-democrat (Saragat). Desigur că prestațiile asupra partidului socialist italian se vor intensifica, pentru a se ajunge la scindarea care va favoriza astfel de planuri. Acest mare pericol pentru unitatea mișcării muncitorești italiene provoacă în sinul militanților socialiști o serioasă preocupare.

DANTE POLI

29 decembrie 1963

Pentru salvarea unui copil

PARIS 29 (Agerpres). — Acum cîteva zile la spitalul din Nancy a fost internat Christian Chappert, în vîrstă de 11 ani, care este medicul diagnosticat cu cancer. Micul bolnav, care mai are trei frați, este originar din Vivier, unde tatăl său este muncitor.

După stabilirea diagnosticului, micul Chappert, dat fiind că medicii au declarat că nu mai pot face

nimic pentru el, a fost reținut de familie. Lînd cunosțință de această tragedie, secretarul primăriei din Vivier, Noirot, a adresat un apel președintelui Franței de Gaulle, președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. Hrușciov, și președintelui S.U.A., J. F. Kennedy, cerînd să contribuie la salvarea vieții lui Christian Chappert.

La 28 decembrie s-a a-

flat că Uniunea Sovietică, prin intermediul ambasadorului său la Paris, și-a manifestat dorința de a contribui la salvarea copilului în încercarea de a găsi viața lui Christian Chappert. Ambasada sovietică a cerut lui Noirot să trimită de urgență radiografiile lui Chappert. Se prezintă că radiografiile au fost expediate imediat la Ambasada sovietică de la Paris.

Relațiile unui ziarist care a pătruns în regiunile irakiene controlate de kurzi

LONDRA 29 (Agerpres). — Ziarul „Daily Telegraph” publică un articol al corespondentului său David Adamson care a pătruns în regiunile din nord-estul Irakului controlate de insurgenții kurzi.

„Detasamentele kurde, scrie Adamson, se transformă rapid din grupuri de partizani slab organizați într-o armată regulată”. Corespondentul scrie că în operațiile militare ale kurzilor, au intervenit unele schimbări tactice. „Pînă în ultimul timp, scrie el, tatica lor (a kurzilor — n.r.) se limita la lupte de apărare în munți. Acum planurile

Ancheta în problema asasinării lui John Kennedy

NEW YORK 29 (Agerpres). — Într-o declarație făcută unui corespondent al ziarului „New York Herald Tribune”, Lee J. Rankin, consilier general al Comisiei speciale pentru cercetarea împrejurărilor asasinării lui John Kennedy, a declarat că în afara materialelor de care dispune în prezent, comisia trebuie să studieze și să cerceteze și depozitele martorilor. „Ne pregătim să facem tot ce este necesar pentru a obține fapte”, a declarat el. În cursul activității comisiei vor fi atrași cîțiva noi juriști, care vor analiza depozitele martorilor.

Comisia va avea puteri depline să citeze persoane pentru a depune ca martori chiar în cazul cînd acestea nu doresc să se prezinte de bunăvoie în fața comisiei. Membrii comisiei, însărcinați cu cercetarea împrejurărilor asasinării lui John Kennedy, a declarat Lee J. Rankin, vor depăși la Dallas și în alte orașe, dacă aceasta va fi în interesul cercetărilor.

Succesele industriei cubane

HAVANA 29 (Agerpres). — În cursul anului 1963, industria cubană a înregistrat noi succese. Un număr de 36 de uzine și-au început activitatea, sporind substanțial producția de mașini unelte, textile, conserve, biscuiți și alte articole de larg consum. Un mare număr de fabrici au început să folosească materiile prime interne, în locul celor importate. Astfel, a fost construită o nouă fabrică de saci pentru zahăr, iar fabrica de sticle din Havana, care folosește materiale indigene, satisface acum 45 la sută din necesitățile interne.

„LACONIA” S-A SCUFUNDAT

LISABONA 29 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă pachebotului grec „Laconia” pe bordul căruia s-a declarat un puternic incendiu s-a scufundat, duminică la amiază, în drum spre Gibraltar. La Pireu, anunță agenția Reuter și-a început lucrările comisia specială instituită la cererea Ministerului grec al marinei comerciale, pentru a cerceta faptele legate de catastrofa de pe „Laconia”.

Comunicatul comun chinezo-algerian

ALGER 29 (Agerpres). — Agenția China Nouă a transmis comunicatul comun al guvernului R. P. Chineze și Republicii Algeriene Democratice și Populare în legătură cu vizita premierului Ciu En-lai.

Situația actuală, se spune în comunicat, este favorabilă luptei popoarelor împotriva colonialismului și neocolonialismului. Țările din Africa și Asia „au obținut succese numeroase în acțiunile lor de emancipare. În țările care se mai află sub dominația colonială continuă lupta de eliberare națională, sub toate formele”.

Cele două părți reafirmă sprijinul lor hotărît pentru popoarele din Asia, Africa și America Latină împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului și pentru apărarea independenței naționale.

Comunicatul subliniază cu satisfacție că, după conferința de la Bandung, cauza solidarității afro-asiatice s-a dezvoltat impetuș și că conferința de la Addis Abeba a statelor africane a adus o contribuție pozitivă la consolidarea unității popoarelor africane. Republica Populară Chineză și Republica Algeriană Democratice și Populare afirmă că toate divergențele dintre țările afro-asiatice trebuie să fie rezolvate pe calea tratativelor, pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice și a celor zece principii ale conferinței de la Bandung. În comunicat se reafirmă „sprijinul pentru rezoluția cu privire la dezarmarea generală adoptată la conferința șefilor statelor africane. Cele două părți cer țărilor și popoarelor interesate să depună eforturi comune în vederea creării de zone demilitarizate în diverse regiuni ale lumii”.

După crearea Republicii Algeriene Democratice și Populare, se arată în comunicat, relațiile de prietenie și colaborare între China și Algeria s-au dezvoltat considerabil. Dezvoltarea în continuare a colaborării lor este în interesul celor două popoare și al cauzelor păcii.

În numele președintelui Liu Sao-ti și în numele său personal, premierul Ciu En-lai l-a invitat pe președintele Ben Bella să viziteze R. P. Chineză la o dată care va fi fixată ulterior. Președintele Ben Bella a acceptat invitația.

Conferința de presă a președintelui S. U. A.

WASHINGTON. 29 (Agerpres). — În fața a aproximativ 200 de ziaristi, președintele S.U.A., Lyndon Johnson a ținut o conferință de presă la ferma sa din statul Texas, în cadrul căreia a trecut în revistă unele probleme internaționale și interne.

Referindu-se la problema relațiilor dintre Est și Vest, președintele Johnson a declarat că „ele au o importanță capitală. Lumea trebuie să trăiască în pace și popoarele trebuie să se deprindă să viețuiască laolaltă”. Președintele a declarat că se pot realiza progrese în această privință și a arătat că, în ceea ce le privește, Statele Unite vor face tot pentru a contribui la aceste eforturi. După cum a spus președintele S.U.A., aceasta va fi una din problemele pe care le va discuta în cursul tratativelor cu cancelarul vest-german Erhard.

Răspunzînd la o întrebare, președin-

tele Johnson a declarat că planul pentru coordonarea politicii S.U.A. față de America Latină este încredințat noului secretar de stat adjunct pentru probleme interamericeane, Thomas Mann, care preia totodată și funcția de director al programului „Alianță pentru progres”. Foștul director al acestui program, Teodoro Moscoso, a fost numit consilier special al lui Thomas Mann cu gradul de ambasador.

Convorbirile americano-vestgermane

AUSTIN, TEXAS 29 (Agerpres). — La 28 decembrie au început convorbiri între președintele Lyndon Johnson și cancelarul R.F. Germane, Ludwig Erhard.

Paralel cu întrevederea Johnson-Erhard a avut loc și o întrevedere între secretarul de stat, Dean Rusk, și ministrul de afaceri externe al R.F. Germane, Gerhard Schroeder.

Potrivit agenției U.P.I., la această întrevedere s-au discutat pe larg viitoarele negocieri comerciale dintre Statele Unite și țările Pieței comune. În cercurile oficiale americane se afirmă că reprezentanții Statelor Unite au căutat să obțină „anumite clarificări”, asupra recentei conferințe de la Bruxelles a consiliului ministerial al Pieței comune.

Se precizează că această problemă va mai fi discutată în cadrul actualilor convorbiri americano-vest-germane.

Conferința la nivel înalt a țărilor arabe

CAIRO 29 (Agerpres). — Conferința la nivel înalt a șefilor statelor arabe, cerută de guvernul R.A.U. în scopul stabilirii unor acțiuni comune împotriva planurilor Israelului de a abate apele Iordanului, se va deschide la Cairo la 31 ianuarie 1964. În legătură cu aceasta, secretarul general adjunct al Ligii Arabe, Sayed Nofal, a declarat că toate țările membre ale acestei organizații au fost informate despre data începerii conferinței. După cum s-a mai anunțat, Arabia Saudită nu a răspuns pînă acum invitației de a participa.

Conflictul dintre Israel și țările arabe în problema abaterii apelor Iordanului datează din anul 1961 cînd Israelul a anunțat începerea unor lucrări pentru a permite irigația deșertului Neghev folosind pentru aceasta o parte a apelor fluviului. Întrucît Iordanul izvoarește din Siria și curge pe o mare distanță pe teritoriul Iordaniei, țările arabe au anunțat că planul israelian va aduce daune economice unora din țările arabe. Totodată, în diferite declarații, conducătorii arabi au arătat că vor considera traducerea în viață a proiectului israelian drept un act de agresiune.

PARIS 29 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că la Tribunalul securității de stat din Paris continuă procesul intentat uneia dintre căpeteniile O.A.S. — fostul colonel Antoine Argoud. Acesta a participat la acțiunile teroriste ale O.A.S. atît în Algeria cît și în Franța. El a fost unul dintre principalii conducători ai puciului de la Alger din aprilie 1961, pentru care a fost judecat și condamnat la moarte în contumacie.

Completul de judecată a respins concluziile avocaților apărării care cer ca fostul colonel Antoine Argoud să fie condus pînă la frontieră cu R. F. Germană și predat autorităților vest-germane.

Unul dintre avocații care li apărau pe Argoud la proces, relatează France Presse, a declarat că un demers în acest sens a fost făcut de autoritățile vest-germane pe lingă ambasadorul Franței la Bonn.

În cercurile apropiate guvernului

vest-german transmite France Presse, se confirmă că R. F. Germană a cerut guvernului francez ca Antoine Argoud să fie trimis înapoi în Republica Federală Germană de unde a fost răpit în februarie 1963 și predat autorităților franceze. Demersul, arată France Presse, a fost făcut în urma unei rezoluții în acest sens adoptată de către Bundestag cu cîteva săptămîni în urmă.

Într-o scrisoare, căreia i s-a dat citire în cursul celei de-a 3-a ședințe la tribunalului, Couve de Murville, ministrul afacerilor externe al Franței, declară că nu s-a primit nici o notă oficială din partea R. F. Germane referitoare la trimiterea lui Antoine Argoud înapoi în Germania occidentală.

Tribunalul securității de stat a hotărît ca procesul intentat lui Argoud să continue luni.

Cezar și Cleopatra: Teatru: „Lucia Sturdza Bulandra, bd. Șchiu Măgureanu (14.00.00), ora 19.30; „Napoca” e un sfetnic bun: Teatru: „Lucia Sturdza Bulandra” sala Studio, ora 19.30; „Seful sectorului sulfete”: Teatru de comedie (18.00.00), ora 19.30; Cîntă tare mea: Ansamblul de cîntec și dansuri al C.C.S. (13.13.00), ora 20; Aventura lui Don Quijote în arenă: Cîrcul de stat (11.01.02), ora 19.30.

Col printre lupi: Victoria (18.28.79), orele 10 — 12.45 — 15.30 — 18 — 20.30; Mișcarea (12.27.14), orele 10 — 12.30 — 15.30 — 17.30 — 20.30; Melodia (12.08.88), orele 10 — 12.15 — 15.30 — 18 — 20.30; Povestirile lui Drda: Central (14.12.24), orele 10 — 12.45 — 15.30 — 18 — 20.30; Medicamentul care ucide: București (19.15.10), orele 10 — 12.30 — 15.30 — 18 — 20.30; Impăria oglinzilor strîmbe: Tineretului (16.24.48), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30 (de la 1 ianuarie); Anika merge la școală: Lumina (16.23.35), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30 (de la 2 ianuarie); Tudor: Lumina (16.23.35), orele 9.30 — 12.45 — 18 — 19.30 (pînă la 1 ianuarie); Arta (21.31.86), orele 15.30 — 19; Pacea (16.29.02), orele 10 — 12.45 — 15.30 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.19.15), orele 16 — 19.30; La vîrsta dragoștilor: Lira (15.68.66), orele 15.30 — 18 — 20.30; Moartea se numește Engelchen: Capital (16.29.17), orele 9.30 — 11.45 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.45; Gulești: orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Tomis (21.49.48), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.30; Aurora (25.04.88) orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.15; Nu-l loc pentru al treilea: Patria (11.86.25), orele 10 — 12.15 — 14.15 — 18.15 — 20.30; Cosmos (25.